

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **Ing. L. T.**, nar. X
bytem X,
zast. JUDr. Janem Burešem, Ph.D., advokátem
sídlem Václavské náměstí 807/64, 110 00 Praha 1,

proti
žalovanému: **Ministerstvo obrany ČR**
sídlem Vršovická 1429/68, 101 00 Praha 10 – Vršovice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 3. 2022, sp. zn. 226713/VP-10/OPM,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět přezkumu

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“) se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Ministerstva obrany ČR (dále též „*žalovaný*“), kterým nebylo vyhověno Odborem sociálního zabezpečení Ministerstva obrany (dále jen „*prvostupňový orgán*“) jeho námitkám proti rozhodnutí o přiznání výsluhového příspěvku

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

sp. zn. 226713/VP-5/28 ze dne 17. ledna 2022 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí I.*“), jakož i námitky proti rozhodnutí tohoto orgánu o přiznání odchodného sp. zn. 226713/ODCH-6/28 ze dne 17. ledna 2022 (dále jen „*prvostupňové rozhodnutí II.*“) a zároveň tato prvostupňová rozhodnutí potvrdil.

2. Prvostupňovým rozhodnutím I. bylo podle ust. § 132, § 142 odst. 1 a § 143 zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*zákon o vojácích z povolání*“) rozhodnuto tak, že byl žalobci od 1. ledna 2022 přiznán výsluhový příspěvek ve výši 50 406 Kč měsíčně. Prvostupňovým rozhodnutím II. bylo podle ust. § 142 odst. 1, § 140 a § 143 zákona o vojácích z povolání rozhodnuto tak, že žalobci bylo přiznáno odchodné ve výši 504 054 Kč.

II. Žalobní body

3. Námitky žalobce uplatněné v podané žalobě lze rozdělit do těchto žalobních bodů:
4. V *prvním žalobním bodě* žalobce namítá nicotnost rozhodnutí spočívající v tom, že napadené i prvostupňové rozhodnutí je založeno na nesprávné aplikaci právních norem a na nesprávném právním a skutkovém posouzení podkladů předmětného řízení. Žalovaný v napadeném rozhodnutí tyto vady nezhojil, přičemž se rovněž nedostatečným způsobem vypořádal s argumenty žalobce uvedenými v námitkách proti prvostupňovým rozhodnutím včetně jejich doplnění. Žalobce byl v důsledku vydání výše uvedených rozhodnutí přímo zkrácen na svých právech.
5. Ve *druhém žalobním bodě* žalobce namítá nepřezkoumatelnost prvostupňových rozhodnutí i napadeného rozhodnutí, neboť z nich není zřejmé, na základě jakého postupu byla žalobci vypočtena výše průměrného měsíčního hrubého služebního platu.
6. Ve *třetím žalobním bodě* žalobce namítá nezákonnost napadeného rozhodnutí, kterou spatřuje v nezapočtení tzv. kázeňských odměn ve smyslu ust. § 52 zákona o vojácích z povolání do průměrného hrubého měsíčního služebního platu pro účely výpočtu výsluhových náležitostí. „Běžné“ odměny dle ust. § 68g zákona o vojácích z povolání nejsou do průměrného měsíčního hrubého služebního platu pro účely výsluhových náležitostí započítávány, a to v souladu s ust. § 143 odst. 4 zákona o vojácích z povolání, kde je jejich započtení výslovně vyloučeno. Uvedené ustanovení pak dále pod písm. a) – e) vypočítává, k čemu se dále nepřihlíží, avšak pokud jde o tzv. „kázeňské“ odměny ve smyslu ust. § 52 zákona o vojácích z povolání, o těchto společná ustanovení o výsluhových náležitostech zákona o vojácích z povolání mlčí. Ust. § 143 odst. 4 zákona o vojácích z povolání pak obsahuje výčet aspektů, ke kterým není při výpočtu výsluhových náležitostí přihlíženo, pokud zde tedy „kázeňské“ odměny ve smyslu ust. § 52 zákona o vojácích z povolání nejsou uvedeny, pak za použití argumentace *a contrario* je k těmto třeba přihlížet.
7. Žalobce nesouhlasí s argumentem žalovaného, podle kterého tzv. „kázeňská odměna“ není složkou služebního platu vyjmenovanou v ust. § 67 zákona o vojácích z povolání.
8. Výsluhové náležitosti jsou vypočítávány z tzv. „průměrného měsíčního hrubého služebního platu“, což odpovídá s určitými limitacemi pojmu „průměrný služební plat“ definovanému v ust. § 68r zákona o vojácích z povolání, které stanoví toto: „*Je-li potřebné zjistit průměrný služební plat vojáka, použijí se přiměřeně příslušná ustanovení zákoníku práce o průměrném výdělku s tím, že k příplatku za službu v zahraničí a služebnímu platu za*

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

nevyčerpanou řádnou dovolenou se nepřiblíží.“ Z příslušných ustanovení zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákoník práce“) o průměrném výdělku je namístě poukázat zejména na ust. § 362 odst. 1, které stanoví, že „Za mzdu nebo plat se pro účely zjištění průměrného výdělku považuje i odměna z dohody, odměna nebo jiný příjem poskytovaný zaměstnanci za práci v jeho zaměstnání konaném v jiném pracovním vztahu než v pracovněprávním vztahu uvedeném v § 3 větě druhé, nestanoví-li zvláštní zákon jinak.“ Ust. § 3 zákoníku práce pak stanoví, že „Závislá práce může být vykonávána výlučně v základním pracovněprávním vztahu, není-li upravena zvláštními právními předpisy.2) Základními pracovněprávními vztahy jsou pracovní poměr a právní vztahy založené dohodami o pracích konaných mimo pracovní poměr.“ V poznámce pod čarou číslo 2 je pak uvedeno toto: „2) Například zákon č. 234/2014 Sb., o státní službě, zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů.“ O subsidiárním použití pravidel vyplývajících ze zákoníku práce nemůže být žádných pochyb, uvedené pravidlo bylo užíváno i v době, kdy zákon o vojácích z povolání toto ještě výslovně nestanovil (viz např. rozsudek NSS ze dne 19. 5. 2004, č.j. 6 A 95/2000-27).

9. Podle názoru žalobce výsluhové náležitosti jsou vypočítávány z průměrného hrubého služebního platu, což odpovídá pojmu průměrný služební plat dle ust. § 68r zákona o vojácích z povolání s určitými limitacemi. Konkrétně jde o příplatek za službu v zahraničí a odměna dle ust. § 68g zákona o vojácích z povolání (§ 143 odst. 4 zákona o vojácích z povolání). Průměrný služební plat dle ust. § 68r zákona o vojácích z povolání je vypočítáván dle pravidel zákoníku práce, když tato pravidla mj. stanoví, že při výpočtu do průměrného výdělku je třeba započítat i jiné příjmy, což v daném případě znamená i započtení tzv. „kázeňských odměn“. V tomto ohledu lze podle žalobce odkázat na judikaturu, která v minulosti do průměrného výdělku zahrnovala i další složky příjmu nad rámec zákonem výslovně vyjmenovaného (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 8. 2004, čj. 6 A 60/2002-52 týkající se započtení platových náležitostí za přesčasy) za předpokladu, že nešlo o složky výslovně zákonem vyloučené.
10. Ve čtvrtém žalobním bodě žalobce namítá vady řízení záležející v tom, že žalobci byla v rámci řízení před prvostupňovým orgánem upřena možnost seznámit se se shromážděnými podklady pro rozhodnutí a k těmto se vyjádřit.

III. Vyjádření žalovaného

11. V písemném vyjádření k žalobě setrval žalovaný na právních názorech uvedených v napadeném rozhodnutí, a v plném rozsahu na ně odkázal.
12. Žalovaný dále uvedl, že z prvostupňového rozhodnutí I. je zřejmé, jakým způsobem byl výsluhový příspěvek vypočítán. Nedílnou součástí tohoto rozhodnutí je podrobný výpočet výsluhového příspěvku včetně zvýšeného zápočtu. Žalovaný se již detailně výpočtu výsluhového příspěvku nevěnoval, neboť to nebylo žalobcem namítáno, o to důsledněji se v napadeném rozhodnutí zaměřil na vysvětlení pojmu odměna, respektive kázeňská odměna.
13. Žalovaný nesouhlasí se žalobcem, že správná výše průměrného měsíčního hrubého služebního platu by měla být 90 466 Kč a z této výše by mělo být vycházeno při výpočtu výsluhových náležitostí. Podle ustanovení § 143 odst. 3 zákona o vojácích z povolání se pro účely stanovení výše výsluhových náležitostí považuje za průměrný měsíční hrubý

služební plat poskytovaný za předchozích 5 kalendářních roků přede dnem skončení služebního poměru. Žalovaný souhlasí se žalobcem, že odměny podle § 68g zákona o vojácích z povolání, tj. odměny za splnění mimořádného nebo zvláště významného služebního úkolu, se do průměrného měsíčního služebního platu pro účely výpočtu výsluhových náležitostí nezapočítávají.

14. Od 1.7.2015 je služební plat upraven v ustanovení § 66 a násl. zákona o vojácích z povolání. Podle ustanovení § 67 uvedeného zákona tvoří služební plat služební tarif, výkonnostní příplatek, příplatek za službu v zahraničí, zvláštní příplatek, příplatek za zvýšenou odpovědnost, příplatek za služební pohotovost a „odměna“. Touto odměnou má zákon na mysli odměnu, kterou lze vojákovi poskytnout podle ustanovení § 68g za splnění mimořádného nebo zvláště významného služebního úkolu. Kázeňské odměny jsou však vojákům udělovány podle ustanovení § 52 zákona o vojácích z povolání za příkladné plnění služebních povinností nebo za záslužné činy. Jedná se přitom o peněžní nebo nepeněžní bezúplatné plnění, které je podle ustanovení § 4 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, osvobozeno od daně z příjmů (nezahrnuje se tudíž ani do vyměřovacího základu pro pojistná plnění). Jelikož kázeňské odměny nejsou součástí služebního platu, do průměrného měsíčního hrubého služebního platu (stejně jako do průměrného měsíčního hrubého platu) pro výpočet výsluhových náležitostí se nezapočítávají.
15. Namítá-li žalobce, že mu před prvostupňovým orgánem byla upřena možnost seznámit se s podklady pro rozhodnutí, žalovaný uvádí, že v souladu s ustanovením § 85a zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (dále jen „ZOPS“) se v řízení ve věcech důchodového pojištění nepoužije ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí. Zahájení řízení z moci úřední se účastníkům zpravidla neoznamuje. Žalobci nebylo upřeno právo nahlížet do spisu a dělat si poznámky. V ustanovení § 142 odst. 4 ZOPS se uvádí, že není-li v této části zákona stanoveno jinak, řídí se organizace a řízení o výsluhových náležitostech a jejich výplata ustanoveními zvláštních právních předpisů o organizaci a řízení ve věcech důchodového pojištění a výplatě dávek důchodového pojištění. Žalobce tedy nebyl na svých právech zkrácen.

IV. Rozhodné skutečnosti vyplývající ze správního spisu

16. Prvostupňovým rozhodnutím I. bylo žalobci podle ust. § 132, § 143 a § 142 odst. 1 zákona o vojácích z povolání přiznán výsluhový příspěvek od 1. 1. 2022 ve výši 50 406 Kč měsíčně a prvostupňovým rozhodnutím II. bylo žalobci podle ust. § 142 odst. 1, § 140 a § 143 a zákona o vojácích z povolání o přiznáno odchodné ve výši 504 054 Kč.
17. Dne 18. 2. 2022 byly prvostupňovému orgánu prostřednictvím datové zprávy doručeny námitky žalobce spočívající v tom, že správná výše průměrného měsíčního hrubého služebního platu by měla být 90 466 Kč.
18. Vzhledem k tomu, že podané námitky neobsahovaly konkrétní údaj, ze kterého by bylo patrné, proti kterému rozhodnutí směřují, byl žalobce vyzván, aby podání o tento údaj doplnil. Současně byl vyrozuměn, že bez uvedení konkrétního napadeného rozhodnutí

nelze o podaných námitkách rozhodnout. Na základě této výzvy žalobce podáním ze dne 23. 2. 2022 doplnil odůvodnění námitek s tím, že pro nesprávný výpočet průměrného měsíčního hrubého služebního platu napadá obě prvostupňová rozhodnutí. Dále uvedl, že kázeňské odměny podle § 52 odst. 2 zákona o vojácích z povolání jsou jasné diferencovány od odměn za splnění mimořádných nebo zvlášť významných úkolů podle § 68g zákona o vojácích z povolání, není tedy možno k nim přistupovat v obecné rovině. Kázeňské odměny jsou součástí výpočtu měsíčního služebního platu a jsou i diferencovaně uváděny ve vyúčtování za jednotlivé měsíce, nelze je proto opominout.

19. Dne 11. 3. 2022 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, kterým námitkám nevyhověl a potvrdil prvostupňová rozhodnutí.

V. Soudní přezkum

20. Městský soud vycházel z této právní úpravy v rozhodném znění:

21. Podle ust. § 143 odst. 4 věta první zákona o vojácích z povolání *do průměrného měsíčního hrubého služebního platu nezapočítávají odměny poskytnuté vojákově podle § 68g.*

22. Podle ust. § 68g zákona o vojácích z povolání *za splnění mimořádného nebo zvlášť významného služebního úkolu lze vojákově poskytnout odměnu.*

23. Podle ust. § 67 zákona o vojácích z povolání *služební plat tvoří*

- a) služební tarif,*
- b) výkonnostní příplatek,*
- c) příplatek za službu v zahraničí,*
- d) zvláštní příplatek,*
- e) příplatek za zvýšenou odpovědnost,*
- f) příplatek za služební pohotovost,*
- g) odměna.*

24. Podle ust. § 52 odst. 1 zákona o vojácích z povolání *kázeňské odměny se udělují za příkladné plnění služebních povinností nebo za záslužné činy. Záslužným činem se rozumí zejména vykonání hrdinského skutku, projev statečnosti při záchraně života nebo majetku.*

25. Podle ust. § 52 odst. 2 zákona o vojácích z povolání *kázeňskými odměnami jsou zejména*

- a) písemná pochvala,*
- b) prominutí dříve uloženého kázeňského trestu nebo jeho zablazení,*
- c) peněžitý nebo věcný dar.*

26. Před vlastním posouzením věci městský soud připomíná, že podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu soudy nemusí nutně reagovat na každý dílčí argument uvedený v žalobě. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem žalobní argumentace (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014 č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby správní soud v odůvodnění rozhodnutí postihl všechny stěžejní námitky účastníka řízení, což může v některých případech konzumovat i reakce na některé dílčí a související námitky (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014 č. j. 7 Afs 85/2013-33). Soud rovněž může pro stručnost odkázat na část odůvodnění rozhodnutí správního orgánu, s nímž se ztotožní. Jak uvedl Ústavní soud, „není porušením práva na

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná“ (viz náleze ze dne 12. 2. 2009 sp. zn. III. ÚS 989/08, bod 68.; srov. též rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2015 č. j. 9 As 221/2014-43, či ze dne 25. 2. 2015 č. j. 6 As 153/2014-108).

27. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný k výzvě městského soudu souhlasili s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, postupoval městský soud ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. a o podané žalobě rozhodl bez nařízení jednání. Po prostudování správního spisu a zhodnocení jeho obsahu a rozhodných skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
28. V prvé řadě se soud zabýval námitkou nicotnosti napadeného rozhodnutí (*v prvním žalobním bodu*), neboť pokud by tato vada byla důvodná, již tato okolnost samotná by bez dalšího musela vést k vyslovení nicotnosti napadeného rozhodnutí, aniž by bylo možné se zabývat ostatními žalobními námitkami.
29. Teorie považuje za nicotný ten správní akt, který trpí vadami takové intenzity, že již vůbec nelze o správním aktu hovořit. Typicky jsou takovými vadami neexistence zákonného podkladu pro rozhodnutí, nedostatek pravomoci, nejtěžší vady příslušnosti, absolutní nedostatek formy, absolutní omyl v osobě adresáta, neexistence skutkového základu způsobující bezobsažnost, požadavek trestného plnění, požadavek plnění fakticky nemožného, neurčitost, nesmyslnost či neexistence vůle. Nicotnost nelze zhojit ani uplynutím času. Nicotný akt nikoho nezavazuje a nikdo jej není povinen respektovat, neboť mu nesvědčí presumpce správnosti (srov. Hendrych, D. a kol.: Správní právo. Obecná část. 9. vydání. C. H. Beck, Praha, 2016, s. 148-152).
30. K pojmu nicotnosti se opakovaně vyjádřil i Nejvyšší správní soud. V rozsudku ze dne 12. 1. 2006, č.j. 1 Afs 6/2005 - 65 uvedl, že *„k nicotnosti je soud povinen hledět z úřední povinnosti. Vady, které způsobují nicotnost, jsou např. absolutní nedostatek pravomoci, absolutní nepřislusnost rozhodujícího správního orgánu (nikoliv však pouhý nedostatek funkční příslusnosti), zásadní nedostatky projevu vůle vykonavatele veřejné správy (absolutní nedostatek formy, neurčitost, nesmyslnost), požadavek plnění, které je trestné nebo absolutně nemožné, uložení povinnosti nebo založení práva něčemu, co v právním smyslu vůbec neexistuje (co není osobou v právním slova smyslu), nedostatek právního podkladu k vydání rozhodnutí (např. uložení povinnosti podle již zrušeného předpisu).“*
31. Právě popsané vady vyvolávající nicotnost správního aktu městský soud v případě napadeného rozhodnutí neshledal. Žalobce se žádné z výše judikaturou vyčtených vad výslovně nedovolával. Ve vztahu k namítané nicotnosti napadeného rozhodnutí toliko v obecné rovině uvedl, že *„Prvostupňová rozhodnutí i Rozhodnutí jsou založena na nesprávné aplikaci právních norem a nesprávném právním a skutkovém posouzení podkladů předmětného řízení ze strany Prvostupňového orgánu a Žalovaného. Žalovaný ve svém Rozhodnutí tyto vady nezhojil, přičemž se rovněž nedostatečným způsobem vypořádal s argumenty Žalobce uvedenými v Námitkách vč. jejich doplnění. Žalobce byl v důsledku vydání výše uvedených rozhodnutí přímo zkrácen na svých právech. (...) Nadto je přesvědčen, že Rozhodnutí je nicotné.“*

V citovaném nelze shledat přezkoumatelný konkrétní důvod nicotnosti. Takto formulované námitce nelze vyhovět.

32. Soud se dále zabýval námitkou *ve druhém žalobním bodu* a to tvrzenou nepřezkoumatelností rozhodnutí, kterou žalobce **spatřoval v tom, že z napadeného ani prvostupňového rozhodnutí není zřejmé, na základě** jakého postupu byla žalobci vypočtena výše průměrného měsíčního hrubého služebního platu.
33. Dle soudní praxe je rozhodnutí správního orgánu nepřezkoumatelné, pokud z něj soud nemůže zjistit, o čem bylo rozhodnuto, jak bylo rozhodnuto, nebo proč tak bylo rozhodnuto. Z odůvodnění musí plynout vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo nepřezkoumatelným, neboť by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle (srov. např. rozsudky NSS ze dne 4. 12. 2003, čj. 2 Ads 58/2003 - 75, publ. pod č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 24. 9. 2003, čj. 7 A 547/2002 - 24 a ze dne 21. 12. 2006, čj. 2 As 37/2006 - 63, publ. pod č. 1112/2007 Sb. NSS). Zároveň judikatura dovodila, že nedostatečné odůvodnění správního rozhodnutí není důvodem pro zrušení tohoto rozhodnutí, pokud jsou skutkové údaje, z nichž správní orgán vycházel, obsahem správního spisu, a skutkové a právní úvahy správního orgánu, které vedly k vydání rozhodnutí, jsou ze spisu alespoň v základních rysech bez pochyb rekonstruovatelné. Účelem soudního přezkumu správních rozhodnutí totiž není lpění na formální dokonalosti správních rozhodnutí, ale účinná ochrana veřejných subjektivních práv adresátů veřejné správy.
34. Podstatné tedy je, že soud může učinit úvahu o tom, zda je rozhodnutí správního orgánu po právní i skutkové stránce v souladu se zákonem (rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2007, čj. 6 Ads 87/2006 - 36).
35. K tomu soud dodává, že z hlediska soudního přezkumu tvoří rozhodnutí správních orgánů obou stupňů jeden celek (viz např. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2004, č.j. 5 Afs 16/2003-56, publikováno pod č. 534/2005 Sb. NSS, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 12. 2007, č.j. 4 As 48/2007-80). Z tohoto pohledu proto není vadou, nekomentuje-li odvolací správní orgán veškeré postupy, úvahy a právní názory správního orgánu prvního stupně v případě, že nejsou odvolatelem rozporovány, neboť smyslem přezkumu rozhodnutí odvolací instancí není opakovat jinými slovy již jednou správně vyřčené. Panuje-li shoda na učiněných závěrech a nemíří-li do nich odvolací námitky, není důvodu, proč měly být odvolacím orgánem opakovány či blíže rozváděny.
36. V projednávané věci nemá soud pochyb, že z prvostupňového rozhodnutí i z napadeného rozhodnutí, ve spojení s obsahem správního spisu, lze seznat, z jakých podkladů správní orgány vycházely a jaké právní normy aplikovaly. Je sice pravdou, že odůvodnění výpočtu výše průměrného měsíčního hrubého služebního platu je poměrně stručné, když je uvedeno, že „*Výše průměrného měsíčního hrubého služebního platu byla stanovena v souladu s ustanovením § 143 odst. 3 a odst. 4 zák. č. 221/1999 Sb., za použití čl. II odst. 7 zák. č. 332/2014 Sb., a činí 84009 Kč.*“, dále je uveden soupis započitatelné doby služby podle § 143 odst. 1 zákona o vojácích z povolání, zvýšený zápočet doby služby podle § 165 odst. 6 a § 143 odst. 1 zákona o vojácích z povolání, následuje stručný výpočet samotný. Takové odůvodnění soud nicméně považuje za zcela dostačující, když výpočet lze přezkoumat na základě odkazovaných zákonných ustanovení a současně je v souladu s

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

obsahem správního spisu. Nadto žalobce ani v námitkách podaných ve správním řízení, ani v žalobě vyjma třetí žalobní námitky neuvedl nic, čím by výpočet samotný zpochybnil, nijak konkrétně tedy nenamítal vadu výpočtu svého průměrného měsíčního hrubého služebního platu, v podané žalobě se omezil na paušální a obecné konstatování, že z rozhodnutí „není zřejmé, na základě jakého postupu byla žalobci vypočtena výše průměrného měsíčního hrubého služebního platu“. Podle názoru městského soudu tedy žalobce nezaložil povinnost žalovaného se v napadeném rozhodnutí výpočtem průměrného měsíčního hrubého služebního příjmu zabývat v jiném ohledu než co do konkrétně specifikované námitky započtení tzv. kázeňských odměn, neboť žalobce v průběhu správního řízení neuplatnil žádnou jinou argumentaci. Žalovaný se se všemi námitkami vznesenými ve správním řízení, včetně námitky týkající se nezapočtení kázeňských odměn do žalobcova průměrného měsíčního hrubého služebního příjmu, v odůvodnění napadeného rozhodnutí řádně vypořádal, a lze tedy konstatovat, že nezatížil rozhodnutí nedostatky, pro které by jej bylo nutno z důvodu nepřezkoumatelnosti zrušit.

37. Ve vztahu k *třetímu žalobnímu bodu* soud nepřisvědčil argumentaci žalobce, že napadené rozhodnutí je nezákonné pro nezapočtení tzv. kázeňských odměn do průměrného hrubého měsíčního služebního platu pro účely výsluhových náležitostí.
38. Kázeňskou odměnu je možno obecně definovat jako pozitivní následek příkladného plnění služebních povinností či vykonání záslužného činu. Ustanovení definuje, co se myslí záslužným činem, kdy demonstrativně uvádí, že záslužným činem se rozumí zejména vykonání hrdinského skutku, projev statečnosti při záchraně života nebo majetku (III. ÚS 838/15). Jedná se o demonstrativní výčet, a kázeňskou odměnu bude tedy možné udělit i za jiný čin, který orgán s kázeňskou pravomocí posoudí jako záslužný.
39. Jak vyplývá z jazykového výkladu ust. § 52 zákona o vojácích z povolání, kázeňská odměna spočívající v peněžitém daru nemusí být udělována pouze v souvislosti se službou vojáka. V zákoně je kázeňská odměna výslovně vymezena jako „dar“, přičemž tento dar může být vojákově poskytnut za jakýkoli (záslužný) čin vykonaný bez jakékoliv souvislosti se službou. Tímto je dle názoru městského soudu jednoznačně vymezen specifický charakter kázeňské odměny a je stanoveno, že kázeňská odměna není součástí služebního platu, neboť služebním platem je obdobně jako u zaměstnanců v pracovním poměru odměna za vykonanou službu (práci). Lze doplnit, že kázeňská odměna je na rozdíl od platu také osvobozena od daně z příjmů a nezapočítává se do výdělku pro účely důchodového pojištění ani pro jiné účely. K žalobcově dílčí námitce ohledně „průměrného služebního platu“ definovaného v ust. § 68r zákona o vojácích z povolání městský soud uvádí, že institut průměrného služebního platu zakotvený v ust. § 68r zákona o vojácích z povolání se pro účely odměňování vojáků, tedy ani pro výpočet výsluhového příspěvku, nepoužije. Jedná se o doplňkový institut použitelný pro výpočet některých plnění specifikovaných jednotně v různých jiných právních normách, kdy z praktických důvodů se v případě vojáků z povolání zohledňuje průměrný výdělek obdobně jako u zaměstnanců v pracovním poměru (například jde o potvrzování výše příjmů pro soudní jednání, pro uplatnění nároku na dávky státní sociální podpory, popř. pro určení výše náhrady škody způsobené státu nebo vojákově – srovnej: Leopold SKORUŠA, Jaroslav DANĚK aj. Zákon o vojácích z povolání. Wolters Kluwer, Praha 2018. ASPI, § 68r). K dílčí argumentaci judikaturou Nejvyššího správního soudu, která v minulosti do průměrného výdělku zahrnovala i další složky příjmu nad rámec zákonem výslovně vyjmenovaného městský

soud uvádí, že žalobcem odkazovaná judikatura není na posuzovanou věc přílehlavá, neboť cílí na právně odlišnou situaci.

40. Soud nepřisvědčil ani námitce žalobce, že mu byla v rámci řízení před prvostupňovým orgánem upřena možnost seznámit se s shromážděnými podklady pro rozhodnutí a k těmto se vyjádřit.
41. Soud odkazuje na ust. § 142 odst. 4 zákona o vojácích z povolání, dle něž není-li v této části zákona stanoveno jinak, řídí se organizace a řízení o výsluhových náležitostech a jejich výplata ustanoveními zvláštních právních předpisů o organizaci a řízení ve věcech důchodového pojištění a výplatě dávek důchodového pojištění. Těmito zvláštními právními předpisy jsou zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů. Ust. § 85a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb. pak vylučuje použití ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí. Z uvedeného vyplývá, že žalovaný nepochybil, pokud v řízení nepostupoval dle ust. § 36 odst. 3 správního řádu a neumožnil před vydáním rozhodnutí ve věci žalobci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Lze tedy uzavřít, že žalobcovo právo na spravedlivý proces nijak porušeno nebylo.
42. Pro úplnost soud uvádí, že danou věc posoudil v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, který se meritem věci zabýval v rozsudku ze dne 17. ledna 2023, č. j. 10 As 237/2022-42, neboť se v něm podrobně zabýval otázkou, zda se kázeňské odměny započítávají do průměrného měsíčního hrubého služebního platu či nikoliv.
43. Na základě shora uvedeného tak Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako zamítl.
44. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. září 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje V. B.